

Dinsdag 9 oktober

J. (leest voor van de tekst): Gisteravond, toen we bij elkaar hadden gezet wat we ons konden herinneren van uw Zondag Toespraak, ging Doctor naar bed terwijl hij zich uw woorden herinnerde, "De Gerealiseerde Mens verzamelt al zijn gedachten en gevoelens in een punt in zichzelf en gaat gewoon slapen."

Het leek mogelijk om de gedachten en gevoelens op te vouwen net als men zijn kleding opvouwt en opbergt in een la. Bijgevolg was de slaap veel beter. Maar deze was nog niet volmaakt en een aanhoudende zorg zorgde ervoor dat ik opstond en ging mediteren in de vroege uurtjes, waarna de slaap diep en rustgevend was. Moet men dit doen totdat de meditatie van de dag vollediger is?

Z.H. knikt bevestigend.

Het lezen gaat verder.

"Soms komen na een heel gelukkige meditatie, als men gewoon zit, nieuwe en nuttige gedachten over grote kwesties spontaan op in de geest, die vergezeld gaan van een zeer levendige herinnering. Wat ook voor de geest komt, is verlicht. Dit is niet wat we gewoonlijk denken noemen, is het als de 'contemplatie' die in Raja Yoga wordt beschreven? Is meditatie het middel, en 'contemplatie' een van de gelukkige resultaten?"

Z.H. Aangezien er in India verschillende Yoga systemen zijn, is dit systeem van meditatie een soort brug tussen hen allen. De Raja Yoga is de Koning van de Yoga's – de beste. Waarom wordt het de Koning genoemd? Omdat het iedereen helpt die onder zijn leiding komt. Zonder deze meditatie leidt ieder Yoga systeem afzonderlijk alleen naar een zeker punt op de Weg; maar deze meditatie neemt je verder naar het punt van volledige Realisatie. De meditatie van dit systeem en wat u noemt 'contemplatie' van Raja Yoga is niet verschillend.

R. Ik heb horen zeggen dat de enige Yoga die het Westen werkelijk kan beoefenen Raja Yoga is. Is dat juist?

Z.H. Raja Yoga wordt niet door ruimte gebonden. Deze is zo eenvoudig en ontworpen om zo eenvoudig te zijn dat niet alleen het Westen maar iedereen het kan opnemen. Bijvoorbeeld in een van de mythologische verhalen begon de zoon van Harnakshyap, die Prahtad werd genoemd, toen hij heel jong was, te mediteren met alle zonen van Danavas die geen kwaliteiten, geen opvoeding en geen enkele van de goede deugden hadden. Toch realiseerden ze iets en verbeterden hun bewustzijn. Dus het is geen kwestie van het soort mensen in zoverre het Raja betreft; iedereen zou in staat moeten zijn zichzelf door meditatie te helpen.

Het lezen gaat verder.

Het hoofdthema van ons Systeem in het Westen is het idee van Zelf-herinnering. Er wordt gezegd, "De mens herinnert zichzelf nooit; maar als hij dat zou kunnen, zou alles anders voor hem zijn." Toen ik u voor het eerst zag aankomen bij de Poorten van Ram Nagar, herkende ik dat hier tenslotte de belichaming van Zelf-herinnering was. Dus ik keek toe om te zien "hoe een Gerealiseerd Mens spreekt en handelt". (Z.H. lacht als hij zijn eigen woorden herkent).

Z.H. Als de realisatie bereikt is, maakt dat het mogelijk dat de mens zichzelf niet vergeet. Wij zijn mensen en ons allen is het gedrag van mensen verteld, hoe hij zich moet gedragen en hoe hij moet leven. Zodra we dit weten is het erg belangrijk om te herinneren dat we mensen zijn en hoe we ons zouden moeten gedragen. Maar de vraag rijst op wanneer we mensen zien die zich niet als mensen gedragen maar als dieren. Dan moeten we ons herinneren wat het verschil is tussen mensen en dieren, en als er iets mis is met ons zouden we dat onmiddellijk moeten corrigeren en ons Wezen verheffen.

Maar na constante meditatie en werk aan zichzelf, begint de meester te beseffen dat een mens niet alleen vlees en botten is, hij is ook ziel, hij is bewustzijn en hij is gelukzaligheid. Wanneer hij dit volledig heeft gerealiseerd, wordt alles

heel eenvoudig voor hem. Wat hij ook doet, de manier waarop hij beweegt en de manier waarop hij spreekt is volkomen passend bij de waardigheid van de Atman hetgeen zuiver bewustzijn en gelukzaligheid is.

Maar dit stadium komt pas na volledige Realisatie.

(tegen R.) Zelfs nu als u uzelf niet kunt herinneren, zou ik aan het ene eind met de relatie die hier tussen u en mij gevestigd is, u in staat kunnen stellen uzelf te herinneren. Deze Relatie moet niet verbroken worden; en u zult zien dat deze relatie tenminste van mijn kant altijd onderhouden en doorgezet zal worden zonder enige breuk.

J. vraagt de fundamentele vraag, "Wat is Zelf-herinnering?" en dit leidt tot het volgende:

Z.H. Zegt dat hij na het realiseren van zichzelf is gekomen in een situatie waarin als hij iemand herinnert, die herinnering onafgebroken is. We zullen hem moeten herinneren. En wanneer deze persoon hem herinnert, weet Z.H. dat. En om de kracht van deze relatie te vergroten zal men in de geest moeten houden wat men denkt en wat men zegt. Dat zal helpen om deze relatie te verstevigen.

Donderdag 11 oktober

De Wet van Drie en de Wet van Zeven

R. geeft een verklaring van het kader van het Systeem.

Z.H. zegt dat de twee paar wetten – de Wetten van Drie en de Wetten van Zeven – precies zijn wat het Systeem zegt.

Hij zegt dat de impuls van Sattva zeer dominant is in de wet van Drie; en de wet van Zeven is een zich herhalende beweging is tenzij de cirkel vervolmaakt wordt door volle Realisatie. Anders gaat de beweging mechanisch steeds weer door. Hij wil iets zeggen over hoe deze wet van Zeven in zijn Systeem wordt beschreven (later).

In verband met Zelf-realisatie spreekt hij over de wet van Drie en verbindt deze met de drie Guna's. Hij zegt dat van deze drie er twee zijn die de polen zijn (Sattva en Tamas) en Rajas is de interactie van Sattva met Tamas. Dit gaat eenvoudig zo door net als de drie Tijden, waarvan we zeggen dat er Verleden is en Toekomst is; wat we heden noemen is de interactie van deze twee. De Toekomst die doorgegeven wordt aan het Verleden wordt Heden genoemd. Zulks is de positie van Rajas of Heden – hoewel ze er altijd is, is ze niet dominant. De mens leeft of in Tamas of in Sattva, maar Rajas is er altijd, en die staat voor alle activiteit van het huidige moment.

Hij zegt dat Sattva de natuurlijke staat van de mens is, terwijl Tamas het resultaat is van traagheid. Rajas is nodig om hen een duw te geven, hen een impuls te geven om voort te gaan, om naar Sattva toe te bewegen. Maar gelukkig of juist jammer, keren vele mensen weer terug naar traagheid, zeer weinigen gaan verder naar de natuurlijke staat van Sattva.

Hij geeft als voorbeeld dat in het proces van eten Rajas de actie is. De uitwerking van het eten is kan tweeledig zijn: als het een matig en goed-gereguleerd dieet is heeft het een goede uitwerking en leidt naar geluk en goede gezondheid waarvan we kunnen zeggen dat het Sattva is. Maar als het geen regelmatig en gematigd dieet is, kan het leiden tot indigestie en andere ziektes die vergeleken kunnen worden met Tamas. Dus er is weinig actie, maar de uitwerking wordt of als Tamas of als Sattva verlengd; Rajas is de tussenliggende periode van handeling.

Dan volgt een beschrijving van de zeven stappen naar Turiya, volgens het Nyaya Systeem. Hij zegt dat er volgens het Nyaya Systeem in de zoektocht naar Realisatie zeven stadia zijn:

Eerste Stadium: Shubechcha is het Goede Voornemen, het oprijzen van het juiste verlangen. Dit is het begin dat leidt naar:

Tweede Stadium: Vichara, Besluit, waarvan hij zegt dat het het stadium is waarin hij rationeel (intellectueel) tot het punt komt

vanwaar hij verder kan gaan zonder enige twijfels. Hij heeft geen twijfel over de weg, in lijn met zijn bedoeling en zijn overtuiging.

Derde Stadium. Tanumansha, waar hij begint met het streven, de deeltjes in het lichaam beginnen met het streven naar Sattva.

Vierde Stadium. Sattvapatti, wanneer de trekkracht van de Weg wegtrekt van de buitenwereld van externe indrukken die zijn kracht over de persoon verliest.

Vijfde Stadium. Padarthabhavin, die aangeeft dat de mens de dingen gaat zien zoals ze zijn. Hij heeft juiste waarden voor alles; hij beseft wat de dingen zijn, hoe ze worden samengesteld en wat hun eigenschappen zijn.

Zesde Stadium. Asamshakti, waarvan hij zegt dat het stadium is waarin de naar buiten gerichte trekkracht bijna verdwenen is en hij heel dicht bij Sattva komt, heel dichtbij en met een overvloed van Sattva, en:

Het Zevende of laatste Stadium, die hij Turya noemt, welke de staat is van de Gerealiseerde mens wanneer hij zichzelf kent, hij kent alles, hij weet hoe te handelen en wat hij ook doet is precies het juiste – juiste handelingen, juiste gedachten en juiste gevoelens – alles helemaal gecombineerd. Dat is het Zevende Stadium van het Zeven-Stadia systeem van Nyaya voor Zelfrealisatie.

Jaiswal bevestigt Z.H.

Z.H. Hij zegt dat hoewel hij het ermee eens is dat hulp van buiten zeer belangrijk is, maar hij kan niet zeggen dat men in alle gevallen hulp van buiten moet krijgen bij twee intervallen. Hij is het ermee eens dat hulp heel belangrijk is voor mensen net als iemand die zwemmen leert hulp bij het leren moet krijgen; maar zodra hij geleerd, heeft kan hij zwemmen wanneer hij wil; hij kan uren en uren in het water blijven, maar wanneer hij aan land komt, is hij weg van het water. Volgens het Vedanta systeem is dat wat het Stadium van Turya is – een mens kan in de wereld leven en in de wereld zijn en even goed, tegelijkertijd eruit komen en van de Gelukzaligheid in zichzelf genieten zonder enige handeling in de wereld. Hij citeerde dit omdat de uitleg die over Turya in het Sankhya en Nyaya systeem iets verschillends beschrijft; maar volgens het Vedanta systeem kun je tegelijkertijd in de wereld en buiten de wereld leven.

*R: Ik bedoelde niet per se hulp van buiten – nog belangrijker is hulp van binnen uit.
J. Kunt u dat uitleggen?*

R. Ik bedoel zulke spirituele invloeden zoals die van de Guru waarmee men zeer nauw verbonden is, bij twee intervallen in dat Zeven-Stadia proces.

J. Maar Z.H. zou dat als hulp van buiten meetellen hoewel die komt via de route van binnenuit.

Z.H. Hij is het eens met wat u zegt en dan gaat hij verder met het beschrijven van de rol van de Guru in relatie met de discipel. De leraar realiseert door de handelingen, daden, woorden en bewegingen van de leerling en weet zo hoe veel hij kan dragen. En hij geeft het voorbeeld van een electrometer, die laat zien welk voltage hij aankan, en niet meer dan dat. Dus in het eerste stadium realiseert hij zich dit, en geeft hem de kracht om voort te gaan op de Weg en naderhand wordt de tweede impuls gegeven om volledig te realiseren en als de Guru zelf te worden. De hulp bij deze punten wordt door de Guru zelf gegeven. Dit proces is alleen bij de leraar bekend en tenzij de leerling de leraar wordt zou hij het belang van deze schokken niet herkennen.

R. Vraag u alstublieft of Z.H. het eens zou zijn met onze leer dat voor elk octaaf, voor elke zeven stappen om naar voltooiing te gaan, de benodigde hulp of de impuls bij twee intervallen moet komen en dat omdat in de gewone activiteiten van de mens deze hulp niet wordt gegeven alle activiteit van de mensen nergens toe leiden?

Z.H. Hij zegt “Ja”, en legt uit over de discipel. Hij zegt dat hij met intens verlangen en juiste inspanningen zeker de noodzakelijke impuls en hulp zal krijgen. De deeltjes rondom en binnenin hem zullen doordrenkt zijn met het intense verlangen en juiste richting en deze deeltjes zullen hem helpen voort te gaan en naar het eind van de Weg te gaan; de externe impulsen zullen gegeven worden of hij nu wel of niet een Guru heeft. Die zullen komen uit een onbekende bron.

Hij geeft het voorbeeld van radiotransmissie. De inspanningen van de discipel hebben een kristalliserend effect op hem en deze maakt het mogelijk om impulsen te ontvangen uit het kosmisch bewustzijn net zoals radio's boodschappen op verschillende golflengtes kunnen ontvangen. Hij benadrukt dat in de zin dat het niet nodig is dat er een fysieke leraar moet zijn, maar het kan even goed zonder enige fysieke hulp zijn.

J. Ik herinner me dat ons in ons Systeem wordt verteld over mensen die een ontvangstation worden en later zelfs een zendstation.

R. De essentie lijkt te zijn dat er enige kristallisatie van enige van deze deeltjes zou moeten zijn en de mate waarin kristallisatie van goede en heilzame deeltjes plaats vindt, opdat hulp wordt aangetrokken wanneer die nodig is?

Z.H. Hij zegt “Ja”. Zo werkt het – de kristallisatie beslist hoeveel impuls hij nodig heeft om verder te gaan.

R. Misschien hebben we kristallisatie verkeerd begrepen. We stellen ons een staat voor waar een zoutoplossing verzadigd wordt, en als dan een kristal wordt toegevoegd, wordt alles gekristalliseerd. Is wat hij beschrijft een geleidelijk proces?

Z.H. Hij zegt dat dit precies de manier is. Wanneer een speciaal deeltje aan de gewone deeltjes wordt toegevoegd maakt dat hen speciaal. Omdat dit de natuurlijke manier is – om de deeltjes op te tillen, en wanneer meer krachtige deeltjes worden toegevoegd, wordt hun hele groep deeltjes opgetild en zij worden in iets hogers veranderd.

R. Wilt u Z.H. heel hartelijk danken voor dit alles. Maar ik ben bang dat mijn kleine geest op dit moment niet meer kan opnemen en ik verlang ernaar om een paar minuten te mediteren met Zijne Heiligheid als hij daarin zou toestemmen – om mijn eigen meditatie die op dit moment wat gespannen is te helpen.

Na 15 Minuten Meditatie

R. Kan hij iets meer zeggen over het criterium van Goedheid in gedachten, handelingen en gevoelens, in het bijzonder handelingen? Vele handelingen zijn nodig; een deel van iemands plicht, niet alleen voor zelfzuchtigheid, toch ook niet omdat ze naar spirituele dingen leiden. Maar ze zouden de weg kunnen wijzen naar wat hij “Goede Handelingen” noemt, is het niet?

Z.H. Alle handelingen in de wereld kunnen aan de Goede Handelingen gerelateerd zijn en zouden dat moeten zijn. Ze kunnen allemaal door de Gerealiseerde Mens gedaan kunnen worden om uiteindelijk naar bewustzijn te leiden. De handelingen van de gewone mens hebben geen betekenis, maar de handelingen van een bewust mens zijn zo ontworpen dat zelfs als ze uiterlijk slecht lijken te zijn, naar goedheid leiden; dus handeling is niet slecht als deze door een bewust mens wordt gedaan. Als hij (Z.H.) iemand straft is het voor zijn welzijn, om zijn kwaad te corrigeren.

R. Dus het hangt ervan af wie de handeling uitvoert? Bij voorbeeld, Christus kon de onvruchtbare vijgenboom vervloeken.

Z.H. Een vloek kan alleen door een “krachtig” mens gegeven worden. Hij doet dat teneinde het kwaad te corrigeren en groter bewustzijn te brengen naar de mensen overal. Als een bewust mens vloekt geeft hij ook een zegen. [Verhaal van de Ram en Raman, niet in MS]

R. Alles wat u zegt komt overeen met wat ons Systeem zegt, “Er kan geen bewust kwaad zijn.”

Z.H. Bewustzijn kan alle soorten handelingen verbinden met goedheid.

R. In onze leer wordt gezegd dat handelingen in hun ontstaan verschillend zijn en dat het resultaat volgt uit de aard en verhouding van de Guna's die de handeling bevat. Bent u het daarmee eens?

Z.H. Op een lager niveau kunnen handelingen geclassificeerd worden al naar gelang de Guna's. Maar in het hogere stadium van bewustzijn komt alle handeling voort uit bewustzijn van het goede.

Donderdag 11 & Vrijdag 12 oktober

Kosmische Wetten

Eerder was geregeld dat R. vandaag een brede verklaring zou geven van de twee Kosmische Wetten vanuit het gezichtspunt van ons Systeem en dat het commentaar van Zijne Heiligheid zou worden opgenomen. Aanwezig waren (naast enige leerlingen van de Ashram) een goed uitziende, grote en krachtige man – de priester van de tempel binnen de Ashram – die af en toe aan het gesprek deelnam en een bezoekende Sadhu, een voormalige pupil.

De volgende uitleg werd in het Hindu uitgesproken:

Ons Systeem zegt dat alle Wetten die de verschijnselen in dit universum beheersen tot twee fundamentele kosmische Wetten kunnen worden teruggebracht, de Wet van Drie en de Wet van Zeven. De Wet van Drie regeert de geboorte van elke afzonderlijke gebeurtenis, een voorbeeld hiervan zijn de drie Guna's die de fysieke en spirituele geboorte van de mens besturen.

De Wet van Zeven beheerst de opeenvolgingen of cycli van gebeurtenissen, zoals bijvoorbeeld de stappen waardoor een Essentie afdaalt of opstijgt door achtereenvolgende levens. Een voorbeeld van de Wet van Zeven zouden de Zeven Principes van het Sankya Systeem zijn, waarbij het zevende Principe (Atman) alles omvat.

Begrip van de interactie van de twee wetten is het begrip van de mens die alles wat mogelijk is voor de mens heeft bereikt, in een staat van Kosmisch Bewustzijn. We hebben een Universeel Symbool dat is gebaseerd op een cirkel van negen punten die deze interactie kan uitleggen, en daarom kan alle Kennis erin gevonden worden. En er is een gezegde: “Om alles te kennen is het slechts nodig om heel weinig te kennen, maar om dat kleine beetje te kennen moet men aardig wat weten”. (Zijne Heiligheid herkende dit gezegde meteen en lachte met genoegen).

Zou hij ons willen vertellen of deze verklaring correct is en of ons Systeem naar zijn mening ooit van de Heilige Traditie zelf afgetakt zou kunnen zijn?

Overzicht van het Antwoord

Zijne Heiligheid zegt dat de twee series wetten – de Wetten van Drie en de Wetten van Zeven – precies zo zijn als ons systeem zegt. Er is geen enkele verschil in deze brede verklaring tussen zijn Systeem en het onze. Hij heeft reeds uitgebreid gesproken over de Wet van Drie en deze beschreven met voorbeelden van de interactie van de drie Guna's.

De Wet van Zeven is een zich herhalende beweging tenzij er een ontsnapping uit de Cirkel is door volle Realisatie. Anders herhaalt de beweging zich mechanisch steeds weer opnieuw. Nu wil hij zeggen hoe de Wet van Zeven in zijn Systeem wordt beschreven zodat deze gemakkelijker en zeer praktisch te begrijpen is. Volgens het Nyaya Systeem zijn er in het zoeken naar Realisatie zeven stadia:

N.B. Deze hebben allemaal lange namen: we proberen tot de wortel-betekenis van deze namen te komen, maar zullen in de tussentijd onze eigen labels er aan hangen.

Eerste Stadium. 'Goede Bedoeling', de 'Juiste Impuls', het oprijzen van het juiste verlangen. Dit is het startpunt wat leidt naar:

Tweede Stadium. Besluit: Dit is het stadium waar de mens rationeel (intellectueel) zijn besluit neemt en verder kan gaan. Hij heeft geen twijfel over de Weg., die in lijn ligt met zijn bedoeling en overtuiging.

Derde Stadium. Inspanning: Zekere deeltjes fijne materie hebben zich in zijn organisme gevormd die zorgen dat hij naar Sattva (Liefde) streeft.

Vierde Stadium. Trekkraft van de Weg: Waar invloeden van de Weg hem wegtrekken van de buitenwereld van zintuiglijke indrukken en pleziertjes, zodat deze iets van hun kracht beginnen te verliezen.

Vijfde Stadium. Inzicht: dat aanduidt dat de mens zichzelf en andere dingen begint te zien zoals ze werkelijk zijn. Hij krijgt de juiste waarden voor alles; van de dingen beseft hij wat ze zijn, hoe ze zijn opgebouwd en wat hun eigenschappen zijn.

Zesde stadium. Overvloed; hetgeen het stadium is waarbij de trekkraft van buitenaf bijna verdwenen is, en hij gevuld wordt met een overvloed van Sattva of Goddelijke Liefde en geluk.

Het Laatste of Zevende Stadium, wat hij Turya noemt, is het stadium van de volledig Gerealiseerde mens, wanneer hij Zichzelf kent; hij kent alles dat gekend kan worden; hij weet hoe te handelen, en wat hij ook doet is het juiste - juiste handelingen, juiste gevoelens, juiste gedachten – alles helemaal tezamen. Dat is het Zevende Stadium van het Zeven-Stadia Systeem van Nyaya voor Zelf-Realisatie.

R. vroeg of er twee punten waren waar extra hulp noodzakelijk was.

Z.H. Hij is het eens met wat u zegt en gaat verder met het beschrijven van de rol van de Leraar met betrekking tot de discipel. Hulp is belangrijk in de eerste stadia net als iemand die leert zwemmen hulp moet krijgen bij het leren; maar heeft hij het eenmaal geleerd, dan kan hij zwemmen zoals hij wil. De Leraar ziet toe op de handelingen, bewegingen en woorden van de leerling en onderzoekt wat hij kan dragen (zoals een voltmeter laat zien hoeveel voltage er genomen kan worden). Dus bij de eerste stadia ziet de Leraar toe op dit alles en geeft hem de kracht om door te gaan op de Weg, en later wordt de Tweede Impuls gegeven, zodat de leerling volledige Realisatie kan bereiken en als de Leraar zelf kan worden. Het proces is alleen aan de Leraar bekend, en tenzij de discipel de Leraar wordt zou hij het belang van deze schokken niet herkennen (*zijn woord!*).

Terugkerend naar het voorbeeld van het zwemmen: uiteindelijk kan de zwemmer uren en uren in het water blijven, maar in het Sankya systeem en de andere Systemen wordt aangehouden dat als hij aan land komt hij het water heeft verlaten. In het Vedanta Systeem echter wordt aangehouden dat Turya aldus is: Een mens kan in de wereld leven en in de wereld zijn en kan er tegelijkertijd uit komen en de Hogere Emotie (“gelukzaligheid”) in zichzelf kan genieten zonder enige handeling in de wereld, en dit kan gelijktijdig zijn.

Commentaar: Daar het spoedig duidelijk werd dat wij, in het algemeen, in het Vierde Stadium zijn en wensen om voortdurend in het Vijfde te zijn, gingen de meeste van de volgende vragen over deze twee stadia – en we zouden graag uw vragen en opmerkingen horen! Want toen ik vroeg: “Hebben we uw toestemming om dit naar Londen te sturen, omdat het parallel loopt met de ladder van Zeven Stappen die ze juist nu aan het bestuderen zijn?”, antwoordde hij:

Z.H. U kunt met veel genoeg deze Zeven Stadia bij uw eigen Systeem inlijven. Hij denkt dat ze er zeer goed in zullen passen en belooft te zijner tijd meer uitleg en toelichting te geven.

Hij voegde er aan toe: Op de Weg ervaart de discipel narigheid en moeilijkheden tot het Vierde Stadium. We kunnen een voorbeeld geven uit ons alledaagse opvoedsysteem. Wanneer een jongen op school begint, duurt het pijnlijke werk om het alfabet, alle combinaties van de letters en de grammatica te leren een lange tijd; zodra hij greep op deze dingen krijgt kan hij veel leren alleen door het luisteren naar de leraar. Maar het Vijfde Stadium is een stadium waarin hij zichzelf aan kennis helpt: zijn eigen ervaring en intuïtie hebben betrekking op zijn kennis zodat hij dingen uit zichzelf begint te leren; en het Zesde Stadium is een enorm open-woorden voor de discipel waar hij oprijst naar een hoog niveau en

(44) een volkomen relatie met Hogere Ideeën (Hogere Geest) kan vestigen. Dan maakt hij zich klaar voor het Zevende – om zo zelf een Leraar te zijn.

Een ander voorbeeld is dat van een reiziger die een reis van zeven uur heeft af te leggen en die om drie uur 's morgens in het donker met een lampje in de hand en met behulp van de straatlantaarns begint. De weg is niet duidelijk en het licht is slecht, en hij zoekt zijn weg met enige opwinding en voorzichtigheid. Maar tegen de tijd dat hij het Vierde Stadium bereikt is de dageraad er, en de zonnestralen maken dat de Weg steeds duidelijker is zodat hij de andere lampen niet nodig heeft. Hij kan nu met zekerheid zijn weg naar het Midden van de Dag gaan of het Zevende of laatste stadium; zodat wanneer hij de Atman ontmoet hij zal gaan zien dat hij als Hem kan worden.”

Antwoorden op de Verdere Vragen over de Stappen 4 & 5 van de Zeven Stadia op de Weg naar Realisatie (12 October)

Z.H. Het Vierde Stadium (sattvapatti) vergroot de Sattva Guna [*in deze context Goddelijke Liefde*]. De toename van de Sattva Guna bepaalt dit stadium voor de aspirant zodanig dat de trekkracht van de spirituele wereld groter wordt dan die van de materiële wereld. Zelfs zeer belangrijke activiteiten in de materiële wereld zullen niet langer zoveel trekken aan de aspirant als zijn pogingen in de spirituele wereld dat doen. Hij spaart daar tijd op om zijn werk langs de spirituele lijn af te maken. Dit stadium bepaalt dat de discipel liever het Werk afmaakt dan de Weg verlaat.

R. Komt dit stadium (misschien net als de andere stadia) eerst in glimpen? Krijg je vooraf een glimp van het volgende stadium voordat het permanent gevestigd wordt?

Z.H. Het vijfde stadium is het stadium waarin de persoon ermee ophoudt om alles dat in de wereld is te beschouwen als buiten zichzelf. Hij begint glimpen te krijgen van het feit dat hij en de wereld buiten een en het zelfde zijn. Voor wat betreft de relatie tussen het vijfde en het vierde betreft, is het goed mogelijk, om zelfs voor het vierde stadium glimpen te krijgen van het volgende stadium. In India bijvoorbeeld hebben we stadia in het onderwijs. Je moet stap voor stap overgaan van de Eerste naar het Afstuderen, net als je deze stappen moet nemen. Tenzij je voor de eerste slaagt, kun je niet verder met de tweede. Je zou kunnen concluderen dat het tweede stadium het eerste omvat, of dat de eerste de mogelijkheid van de tweede met zich meedraagt.

Antwoord op Verdere Vragen.

Z.H. Het afmaken van het Vierde stadium bepaalt dat de discipel niet terug gaat (of het Werk verlaat). De realisatie van het vijfde stadium geeft een gevoel van eenheid met de materiële wereld – eenheid van geest met materialiteit. Hij beseft bijvoorbeeld dat klei niet anders is dan de pot. Hij ziet de eenheid, het causale aspect binnenin alle materiële dingen die we in onze dagelijkse indrukken zien. Hij ziet de fundamentele oorzaak en het product van de oorzaak tezamen – hij ziet hen als hetzelfde ding. [*Zie de 'Domme Reiziger in Tertium Organum*]. Op verdere vragen over het verlies van dualiteit antwoordde hij met het voorbeeld van een echte olifant en een nagemaakte van vilt. Ze mogen er hetzelfde eruit zien, maar met de echte kijken we uit voor onze veiligheid, wat we ook zouden kunnen doen met de namaak als we niet wisten dat hij niet echt was. De grove materiële wereld van de zintuigen is als die van de kunstmatige olifant; als we eenmaal weten dat het kunstmatig is dan kennen we het Echte; we brengen relaties tot stand met het Echte en we maken ons niet zo druk over het kunstmatige.

Vrijdag 12 oktober

Nog meer Antwoorden over de Stappen van de Ladder

Z.H. Het zesde stadium van Padarthabhavavini is het stadium waarin de grenzen tussen het zelf en de wereld beginnen te vervagen. Hij begint het grote zelf in alles te zien, en krijgt aldus het gevoel van eenheid tussen alle dingen. Men zou natuurlijk in staat zijn om glimpen van het volgende stadium te hebben. Bijvoorbeeld het gewone school systeem. Een jongen moet zich een weg banen vanaf het eerste stadium tot de hogere stadia. Hij kan niet doorgaan tenzij hij overgaat na het eerste. Zelfs als de student alles wordt verteld over alle stadia kan hij het niet begrijpen vanwege de begrenzing van zijn begrip. Hij kan alleen een glimp van het volgende krijgen en niets meer. Je kunt gemakkelijk zien dat het eerste stadium de mogelijkheid in zich draagt van het volgende en dat het tweede het eerste omvat. Er zijn andere buitengewone staten van bewustzijn naast de vier die zijn beschreven. Flauwvallen of bewusteloosheid van het lichaam door een of andere oorzaak, hypnose, trance en tenslotte is er Samadhi waar de discipel alles stopt – alle naar buiten gekeerde indrukken, en eenvoudigweg bestaat in gelukzaligheid, maar zijn bewustzijn door Wil behoudt. Maar Turya is niets van dit alles en toch ook alles van dit alles. Alle gradaties en soorten van bewustzijn zijn als de kleuren die in het witte licht samenvallen. Z.H. benadrukte dat de Gerealiseerde Mens zijn bewustzijn en zijn Wil behoudt zelfs in Samadhi en Turya, en dit is het belangrijke deel – dat hij zich altijd zou moeten herinneren en niet in een trance verdwijnen waar hij niet langer bewust is, want dat leidt nergens heen.

Ik werd herinnerd aan een gesprek en een verhaal dat vorig jaar verteld werd, zie blz 2 e.v.

R. zei dat ons door de Maharishi verteld was over de drie gewone staten van droomloze slaap, dromen en de gewone staat (“Wakende slaap”) en dat ze voortdurend in elkaar veranderen en op het punt van verandering is er een kier waar de eerste glimpen van Turya komen. Maar is dit niet in de meer gevorderde staten?

Z.H. Wat de Maharishi zegt is juist maar het wordt niet in de vroegere stadia gezien.

R. Maar is het niet mogelijk zelfs in onze staat om een wenk te krijgen van de verschijning van iets heel nieuws wat noch handeling noch slaap is?

Z.H. Ja, wenken van deze aard zijn mogelijk.

De Nyaya Ladder

Na verder onderzoek van de wortel betekenis van de Sanskriet namen van de zeven stappen (Februari 1963)

1. Shubhechcha. Vroom wensen, verlangen¹, goedgunstige drang. De wens naar bevrijding of eenheid door iemand die enige mate van aandacht heeft als gevolg van zijn zelfzuchtige daden en discipline in zijn leven tot dan toe. De manifestatie is het begin van een onderzoek in iemands eigen Zelf – een zoektocht naar de Atman.

Z.H. zegt: “Dit is het goede voornemen, het oprijzen van het juiste verlangen”. Dit is de start die leidt naar:

2. Suvicara. [Suvicara, juist onderzoek] goed nadenken, goede gedachten, onderzoek, omzichtigheid. De daad van onderzoeken en alles overdenken dat men verzameld heeft over het verlangen¹ naar bevrijding of eenheid.

Z.H. zegt: “Het tot een besluit komen waarbij hij rationeel (door redeneren) tot het punt komt waar hij verder kan gaan zonder twijfel. De Weg lijkt in lijn te zijn met zijn voornemen en overtuiging.”²

Tanumanasi. (Tanumanasi, aandacht als-een-draad) verminderen van naar buiten gerichte mentale bewegingen. Toegang tot de kennis van het Zelf. Regelmatige oefening in de ervaring van de Eenheid van Zelf en Atman en rechtvaardig leven leidt de geest ertoe om natuurlijkerwijs naar binnen te gaan in plaats van naar buiten.

Z.H. zegt: “Wanneer de deeltjes in het lichaam naar Sattva beginnen te streven”.³

4. Sattvapatti of Vierde Stadium – het dagen van het ware Zelf; als hij naar binnen is gegaan begrijpt hij zijn Zelf zoals het werkelijk is. De twijfels en overdenkingen stoppen en het echte Zelf met ware kennis begint te verschijnen.

Z.H. zegt: “Dit is wanneer de trekkracht van de Weg hem wegtrekt van de buitenwereld van zintuiglijke indrukken die hun kracht over hem beginnen te verliezen. Lang voordat hij de volledige kracht van Wil (Atman) ervaart bepalen de derde en vierde stadia dat hij in zichzelf een hele sterke wil krijgt; en wanneer hij dan het vierde stadium bereikt heeft hij zoveel wil verkregen dat er in het geheel geen sprake meer van is dat de aspirant teruggaat op de Ladder.

Het Vierde Stadium vergroot de Sattva Guna [*in deze context Goddelijke Liefde*]. De toename van Sattva Guna bepaalt dit stadium voor de aspirant zodat de trekkracht van de spirituele wereld groter wordt dan die van de zintuiglijke wereld. Zelfs heel belangrijke activiteiten in de materiële wereld hebben niet langer zoveel trekkracht voor de aspirant als zijn streven in de spirituele wereld. Hij spaart daar tijd op om zijn werk langs de spirituele lijn af te maken. Dit stadium bepaalt dat de discipel liever dat werk afmaakt dan de Weg verlaat.

5. Het Vijfde Stadium. Asamshakti, verlies van gehechtheid [Asamsakti, onthecht inzicht: volledige ongehechtheid aan wereldse objecten]. Na regelmatige glimpen van het Ware Zelf, vervaagt de gehechtheid van het zelf aan lichaam of bezittingen. Op dit punt blijft er geen identificatie, associatie of gehechtheid van het zelf aan wat dan ook over. [ook Asakta, ongehecht]

Z.H. zegt: “Dit stadium duidt aan dat de mens begint met kijken naar de dingen zoals ze zijn. Hij krijgt de juiste waarden voor alles: hij beseft van de dingen wat ze zijn, hoe ze worden samengesteld en wat hun eigenschappen zijn.” Het vijfde stadium is het stadium waarin de persoon ermee ophoudt om alles dat in de wereld is te beschouwen als buiten zichzelf. Hij begint glimpen te krijgen van het feit dat hij en de wereld buiten een en het zelfde zijn.

Het is goed mogelijk zelfs voor het vierde stadium om glimpen te krijgen van het volgende stadium, maar net als in gewoon onderwijs, moet je overgaan van de Eerste naar het Afstuderen, stap voor stap, net als je deze stappen moet nemen. Tenzij je voor het eerste slaagt, kun je niet verder met de volgende. Het afmaken van het vierde stadium bepaalt dus dat de discipel niet terug gaat of het Werk verlaat. De realisatie van het vijfde stadium geeft een gevoel van eenheid met de materiële wereld – eenheid van geest met materialiteit. Hij beseft bijvoorbeeld dat de klei niet verschillend is van het (ontwerp van) de pot. Hij ziet de eenheid, het causale aspect binnen alle materiële dingen die we in onze dagelijkse indrukken ontvangen. Hij ziet de fundamentele oorzaak en de effecten van die oorzaak tezamen. – ziet ze als een ding [*Zie hfdst. IV van Tertium Organum*]

6. Het Zesde Stadium. Padartha Bhawani [Padartha Bhawana] betekent de afwezigheid van dualiteit [of 'Zuivere Gelukzaligheid']. In dit stadium beseft men de aanwezigheid of het bestaan van Atman in alles, alles in Atman [*Dit wordt gelijkgesteld met Samadhi (1974)*]

Z.H. zei: “Dit is het stadium wanneer de trekkracht naar buiten toe bijna verdwenen is, en hij komt dichtbij pure Sattva en de overvloed van Sattva”.

Toen hij nader werd gevraagd over het verlies van het gevoel van dualiteit, antwoordde hij met het voorbeeld van de echte olifant en een nagemaakte van vilt. Ze kunnen op elkaar lijken, maar met de echte olifant letten we op onze veiligheid net zoals we dat zouden doen bij de namaakolifant als we niet beseften dat die niet echt was. De grove materiële wereld van de zintuigen is als de namaak olifant; zodra we weten dat het namaak is dan kennen we het Werkelijke; we brengen een relatie met het Werkelijke tot stand en we maken ons niet druk over de namaak.

7. Het laatste of Zevende Stadium is Turya – de vierde, de machtige⁴. De Vierde staat van Bewustzijn wanneer het Zelf een wordt met de Atman.

Z.H. zegt “Turya is het stadium van de Gerealiseerde mens wanneer hij zichzelf kent, hij kent alles, hij weet hoe te Doen, en wat hij ook doet is precies het juiste – juiste handeling, juiste gedachten en juist voelen – alles geheel tezamen.”

Hij zei dat er andere, uitzonderlijke staten van bewustzijn zijn naast de vier die beschreven worden, b.v. flauw vallen of bewusteloosheid van het lichaam door welke oorzaak dan ook, hypnose, trance en tenslotte is er Samadhi waar alle buitenwaartse en inwaartse indrukken voor de discipel stoppen, die eenvoudig bestaat in gelukzaligheid maar zijn bewustzijn door de Wil behoudt. Maar Turya is geen van allen en toch hen allemaal. Alle gradaties en soorten van bewustzijn zijn als kleuren die samenvallen in het witte licht.

Aantekeningen:

¹ “Thuis!” riep ze. “O dochter van een Koning, thuis voor uw stenen huis; want het verlangen komt nu over u heen, noch kunt u meer leven op de manier van de eenvoudige mensen.” *Lied van de Morgen*.

² Mr. O. – Wanneer hij besluit om te werken, verschijnt er een ‘toekijkende Ik’ of Wachter.

³ Al deze vier Genades komen samen om in iemand te kristalliseren wanneer hij het derde stadium bereikt, en tegen die tijd worden de kristallen gevormd die hem genoeg kracht of genoeg Sattva geven voor het vierde stadium.

⁴ Dit slaat op de vier staten van bewustzijn die we op de Ladder zijn tegen gekomen: (1) Droomloze Slaap (2) Dromen, (3), Waken, (4) Eenheid, Verlichting. Zie *Mandukya Upanisad*.